

Oberstlieutenant Dreher, der paa Statens Begne har beset Steengaden, at denne, der er omtrent 340 Favne lang, paa $\frac{3}{4}$ af dens Længde er i en god eller dog ret god Stand, medens $\frac{1}{4}$ er temmelig maadelig og bør omlægges og fornyes saantidig med den nye Havns Udførelse. Ogsaa i det sidste Punkt var Communalbestyrelsen enig med ham, under Forudsætning af, at den Dilation med Hensyn til Udredelsen af Omkostningerne, som den har ansøgt om, kunde blive indrømmet. Det sees heraf, at der vel paa Grund af de vanskelige Forhold, under hvilke Helsingør nu arbejder, kunde være Anledning for Staten til at indgaae paa, at Helsingør fritages for at sætte sin Hovedgade i en bedre Stand end den, de andre Kjøbstæders Hovedgader vare i, dengang de bleve overtagne som Hovedlandeveje. Hvorvidt de Kræfter, som det ærede Udvalg har henviist til, der senere skulde udvikle sig i Helsingør, skulde kunne sætte Byen istand til at overtage Arbejdet for egen Regning eller ikke, skal jeg ikke kunne dømmen om, og der maa ogsaa hengaae længere Tid, forinden man kan dømmen derom, da det jo vil vare henved 2 Aar, før Havneudvidelsen, hvortil der her hentydes, er fuldført, og man desuden ogsaa maa indrømme nogle Aar efter dens Fuldførelse, forinden Virkningerne af den udvidede Havn skulde kunne vise sig, — saa at det her omhandlede Gadeanlæg ikke ret vel vil kunne udsættes derefter. Jeg skal imidlertid ingenlunde paastaae Byens Ret i denne Henseende, da den jo ingen saadan Ret har; det er en Indrømmelse, hvorom den ansøger, og som Viligheden i høi Grad taler for. Aarsagen til at jeg har begjært Ordet er, fordi jeg ønskede at oplyse Forsamlingen om, at dette Arbejde ikke kan udsættes uden stor Ulempe for Communen. Det nye Havneanlæg udfordrer nemlig en Sænkning af Steengaden, og af den Sum, der er bestemt og anvist til Havneudvidelsen, skal som en Følge heraf en Deel anvendes til den nævnte Gades Omlægning, eller Omkostningen derved for en Deel bestrides af Havnen; da det nu ligesaa vel er i Statens, som i Helsingørs Communes Interesse, at Havneudvidelsen fuldføres snarest muligt, vil man ikke kunne udskyde denne Omlægning af en Deel af Steengaden, der staaer i den nærmeste Forbindelse med

Havneudvidelsen, uden at forsinke denne, og derfor er det af Bigtighed for Byen, at Sagen afgjøres i denne Rigsdagssession. Jeg troer, at Udvalget vilde gjøre Byen en Indrømmelse, som ikke kunde medføre nogen som helst Udgift for Staten, naar det sagde: vi vilde tage vort Forslag med Hensyn til de 2,400 Rd. tilbage og tilraade, at disse Penge bevilges, men vi vilde forbeholde Statens Ret mod Byen, saa at denne, hvis Rigsdagen fordrer det, betaler disse 2,400 Rd. tilligemed de Bidrag, den ifølge Anordningen har at betale til Veienes Vedligeholdelse. Der er da fra Statens Side Intet tabt derved, og Byen har vundet, at den kan faae dette Arbejde fuldført, forinden Havnens Fuldførelse er tilendebragt. Jeg vil saaledes kun henstille til det ærede Udvalg, om det ikke kunde finde Anledning til at indrømme den Sum, der er forlangt, mod at man forbeholdt sig sin fuldkomne Ret mod Byen, forsaavidt man ikke senere skulde finde Anledning til at eftergive Summen eller den Deel af samme, der efter lovlig Opgjørelse maatte falde Byen til Last.

Sfærring: Det vil jo ikke beroe paa Udvalget i dette Dieblik at komme til nogen Beslutning, og endmindre gjøre nogen Indstilling til Thinget. Dersom de 2,400 Rd. skulde forskydes paa den Maade, hvorom der nu har været Spørgsmaal, blot for at fremme Arbejdet, saa vilde de, saavidt jeg kan skjønne, ikke komme til at staae paa dette Sted, men i § 14, det vilde blive en Sag, som maatte komme til nærmere Overveielse ved tredie Behandling, og hvorved Ministerens Formening vilde komme til at spille en afgjørende Rolle. Dersom det bliver opløst, at det ikke gjælder om at gaae ind paa at overtage Arbejdet for Byen og frigjøre Byen for den Forpligtelse, der ligemed andre Byer paahviler den, men kun om at staae i Forstud for de 2,400 Rd., for at Arbejdet kunde blive gjort nu, imod at Retstilstanden blev uforandret, saa vilde det jo stille Sagen i et ganske andet Forhold. Der er jo een Grund, hvorfor man ikke kan gaae ind paa den forlangte Bevilling, og det er, fordi andre Byer i dette Dieblik maa bidrage efter den Regel, som man gjør gjældende ved at bort-